29/01/2023

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Μεσογαίας για την Κυριακή της Χαναναίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής

Το κήρυγμά του για την Κυριακή ΙΖ' Ματθαίου εξέδωσε ο Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος. "αν θέλουμε και εμείς να βρούμε τον Θεό και να έχουμε λυτρωτική συνάντηση μαζί Του, να είμαστε αποφασισμένοι ότι η ψυχή μας θα περάσει τα στάδια της σιωπής, της περιφρονήσεως και της προσβολής του Θεού, με την έννοια που τα εισέπραξε η Χαναναία", είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Η σημερινή Ευαγγελική διήγηση, αγαπητοί μου αδελφοί, περιγράφει την αποκαλυπτική συνάντηση του Κυρίου με μια άγνωστη Χαναναία γυναίκα. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος στην περικοπή αυτή αναφέρεται σ' ένα έργο του Ιησού εκτός των ορίων της Παλαιστίνης, θέλοντας να τονίσει μ' αυτόν τον τρόπο ότι όλα τα έθνη και οι λαοί της γης βρίσκονται στο σχέδιο της θείας Οικονομίας για τη σωτηρία.

Η γυναίκα αυτή είχε ακούσει για τον Χριστό και έσπευσε να Τον συναντήσει εκμεταλλευόμενη τη επίσκεψή Του στα μέρη της. Δοκίμαζε μεγάλη συμφορά και ο πόνος συνέτριβε την καρδιά της, γιατί η θυγατέρα της ήταν σε πολύ άσχημη κατάσταση υποφέροντας από τις δαιμονικές δυνάμεις. Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον και ωφέλιμο να παρακολουθήσουμε τον διάλογο του Κυρίου με την Χαναναία, για να περιγράψουμε τα στάδια από τα οποία πέρασε η προσωπική σχέση της μαζί Του, ώσπου να λάβει ότι ζήτησε, δηλαδή τη θεραπεία του παιδιού της.

Αρχικά ακούγεται η θερμή ικεσία της «Ελέησόν με Κύριε, Υιέ Δαβίδ, η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται». Πρόκειται για ομολογία που μόνο το Πνεύμα του Θεού μπορούσε να αποκαλύψει στη καρδιά της. Ομολογεί την θεότητα του Χριστού και ζητεί το έλεός Του για την ίδια και όχι για την κόρη της.

Από εδώ και πέρα αρχίζει η σκληρή δοκιμασία της. Το πρώτο σκαλοπάτι που καλείται να ανεβεί είναι αυτό της σιωπής του Θεού. «Ο δε ουκ απεκρίθη αυτή λόγον». Μερικές φορές μοιάζει ο ουρανός να είναι κλειστός. Μερικές φορές εύσπλαγχνος Θεός μοιάζει να μην ακούει, σαν να μην Τον αγγίζουν τα προβλήματά μας, σαν να μην βλέπει ότι πονάει η ψυχή, ότι υποφέρει, ότι έχει μεγάλη ανάγκη.

Ακολουθεί ένα δεύτερο στάδιο. Μετά την παρέμβαση των μαθητών και την παράκλησή τους να την απολύσει, ο Κύριος λύει την σιωπή Του. «Εγώ δεν ήλθα στον κόσμο παρά μόνο για τους Εβραίους και αυτή είναι ξένη και αλλόθρησκη». Εδώ πλέον καλείται η Χαναναία να ανέβει ένα ακόμα σκαλοπάτι πιο δύσκολο από το πρώτο, αυτό της απορρίψεως. Έρχονται στιγμές που αισθάνεται κανείς βαθιά μέσα του την στιγμή που προσεύχεται ενώ παρακαλεί, σαν να απορρίπτεται, σαν να μην είναι απ' αυτούς που αγαπά ο Θεός.

Μεγάλος πειρασμός και μεγάλη δυσκολία. Τι κάνει όμως η Χαναναία; Επιμένει στην προσωπική κοινωνία της με τον Χριστό. Δηλαδή ενώ μέχρι τώρα πήγαινε πίσω από τον Ιησού, τώρα έρχεται μπροστά Του, πέφτει στα πόδια Του και του λέγει «Κύριε, βοήθει μοι». Και η απάντηση του Κυρίου που φαίνεται καθοριστική για την σωτηρία και την υπερύψωση της Χαναναίας, την ανεβάζει στο τρίτο σκαλοπάτι της δοκιμασίας της. Ο **Κύριος κάνει μια φοβερή διάκριση.** Μιλεί για «τέκνα»

και για «κυνάρια». «Τέκνα» είναι ο λαός του Θεού και «κυνάρια» ο κόσμος των Εθνικών. Άρτος, οι δωρεές του Θεού. Η Χαναναία ούτε θίγεται ούτε αποθαρρύνεται, αλλά αντιστρέφει το παράδειγμα του Χριστού και απαντά με τρόπο που φανερώνει το επίπεδο της πνευματικής πορείας και ζωής της.

«Ναί, Κύριε, και γαρ τα κυνάρια εσθίει από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης των κυρίων αυτών». Και μόλις ο Κύριος άκουσε αυτόν τον λόγον ανεφώνησε με θαυμασμό: «Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις! Γενηθήτω σοι ως θέλεις». Και η δαιμονισμένη θυγατέρα της Χαναναίας θεραπεύθηκε αμέσως.

Καθώς σταματά εδώ η διήγηση του Ευαγγελιστού, εμείς μένουμε κατάπληκτοι με την **απόλυτη και ισχυρή πίστη της γυναίκας** που ξέρει και έχει τη δύναμη να ταπεινώνεται, να παρακαλεί τον Θεό, να επιμένει και να υπομένει, μέχρις ότου λάβει το ζητούμενο.

Παρουσιάζεται μπροστά στον Ιησού ταπεινά χωρίς θράσος και απαιτητικότητα, χωρίς εγωιστικό θέλημα. Αισθανόταν ασήμαντη μπροστά στην αγιότητα του Κυρίου, άξια απόρριψης και περιφρόνησης μα με ακλόνητη την πίστη ότι ο λόγος Του, όποιος και να ήταν, ήταν γι’ αυτήν λόγος ζωοποιός. Έτσι γίνεται άξια να ζήσει το θαύμα στη ζωή τη δική της και της πάσχουσας θυγατέρας της.

Αδελφοί μου, αν θέλουμε και εμείς να βρούμε τον Θεό και να έχουμε λυτρωτική συνάντηση μαζί Του, να είμαστε αποφασισμένοι ότι η ψυχή μας θα περάσει τα στάδια της σιωπής, της περιφρονήσεως και της προσβολής του Θεού, με την έννοια που τα εισέπραξε η Χαναναία.

Στη δύσκολη αυτή ώρα πρέπει να οπλισθούμε με τα πνευματικά εφόδια αυτής της γυναίκας, την αληθινή πίστη και τη βαθειά ταπείνωση. Έτσι θα επιτύχουμε να συναντήσουμε τον Κύριο, να έχουμε αίσθηση της Χάριτός Του στη ζωή μας και η καρδιά μας να αρχίσει να γίνεται τόπος Θεοφανείας.

Αμήν.